

DR. ROMANA JORDAN CIZELJ, SLOVENSKA POSLANKA V EVROPSKEM PARLAMENTU

Kje so mladi?

Moja domovina, Slovenija, zelena dežela, v kateri tako rada živim, je vedno bolj siva in mračna. Kdaj bodo ljudje razumeli, da v demokratičnih sistemih oni odločajo o svojih političnih voditeljih, ko gredo na volitve? Kako huda bo morala biti situacija, da bomo sprejeli vsak svoj del odgovornosti in to terjali tudi od ljudi okrog nas?

Če bi mi kdo pred leti opisal slabo gospodarsko in finančno stanje v naši državi, bi pričakovala, da bo v državi vrelo. Da bodo ljudje zahtevali spremembo, drugačno vodenje in uresničevanje obljub. Res vre, a žal le navidezno. Pojavljajo se nova civilna gibanja, ki bolj ali manj odkrito naznanjajo svojo ambicijo o vstopu v politični prostor. Vendar so to gibanja s starimi imeni. Naj se pojavljajo. Ampak lepo vas prosim, naj mi nihče ne reče, da lahko ti, ki so bili leta pomembni medijski voditelji in celo nosilci političnih funkcij, ponudijo kaj bistveno drugačnega od tega,

kar so počeli doslej. Neverodostojno je, da ponujajo trajnostni razvoj kot novost in konkurenco obstoječim političnim strankam. Ali so si sploh pogledali program katere od obstoječih strank? Ti so večinoma kar dobri, problem pa je, da se ne izvajajo. Prvenstveni problem v Sloveniji po mojem ni vsebinska revščina, temveč verodostojnost izpolnjevanja obljub. V Sloveniji najbolj potrebujemo jasno postavljen cilj in njegovo uresničevanje. Potrebujemo več reda, ponovno zaupanje v pravno in socialno državo, potrebujemo voditelja ali voditeljico, s katerim bomo spet zaživel slovenske vrednote.

Trajnostni razvoj je mogoč v zdravi, dinamični, vztrajni, optimistični, ustvarjalni družbi, ki verjame v zastavljene cilje in skupaj stremi k njihovi uresničitvi. Pomeni ustrezno mešanico izkušenj in mladostnih idej, spoštovanja in prijateljstva, tradicijo z upoštevanjem sodobnosti. Ne verjamem, da bo Slovenijo v trajnostni

razvoj pripeljala neka popolnoma nova stranka ali celo civilno gibanje brez političnega delovanja. Znani obrazi v novih gibanjih pa ne pomenijo družbenega trajnostnega razvoja, temveč osebni trajnostni medijski obstoj.

Ključni ljudje v slovenski politiki, ki držijo v rokah škarje in platno, se v zadnjih 20 letih praktično niso menjali. To je narobe, saj so se nekateri izkazali za nesposobne nositi bremena, spet drugi za moralno sporne.

A kje so danes resnično novi, sveži obrazi? Saj vendar na vodilnih in izpostavljenih položajih potrebujemo ljudi, ki so preizkušeni in obrušeni, a se kljub temu ne podreajo ozkim interesom. Sama si na mestu predsednika vlade in na ministrskih položajih ne želim popolnega novince. Sicer ga bodo spretni stari obrazi spretno ukleščili medse in bo delal za namišljen javni interes, ljudem bo šlo pa še vedno na slabše. Tisto, česar si želim, je nov način razumevanja politike.

Navedla sem več vprašanj in dilem kot odgovorov. Za konec naj zastavim še eno vprašanje. Kje so v vseh teh družbenih dogajanjih tisti, ki bodo prevzeli večji del našega trenutno zelo neodgovornega obnašanja – kje so mladi?